

Mængde unge Mennesker meget tidligt kommer ind i Industrien og staar hele deres Liv ved en bestemt Maskine i en bestemt Stilling, hvilket forarsager, at de meget tidligt faa Erhvervsydogme. Derfor mener jeg, at det vilde være heldigt, om man kunde indskrænke Arbejdstiden. Det kan godt være, man tidligere har arbejdet strengere, f. Eks. i Landbruget, og i og for sig har haft haardere Arbejde, men det behøver ikke at være nær saa sundhedsfarligt eller skadeligt Arbejde. Det er det, jeg har villet fremhæve.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Samuelson): Det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) udtalte, at det foreliggende Lovforslag var et vidtrækkende Forslag. Det er rigtigt, det er det. Men det ærede Medlem udtalte tillige, at 8 Timers Arbejdsdagen kunde ikke indføres i Landbruget. Det er netop det, Forslaget har taget Sigte paa. Det ærede Medlem maa sikkert ikke kunne erindre Forslaget. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle Linier af § 2, hvor der staar: „Dog undtages herfra for Landbrugets Vedkommende huslige Arbejder samt alle Arbejder, der direkte vedrøre Avlingen af Landbrugsprodukter, saasom Pløjning, Saaning, Kreaturrøgt, Hø og Kornhøst samt Indbjærgning deraf og desuden Hjemkørsel af Tørv og Brænde.“ Der er altsaa i vort Forslag taget Hensyn til Landbruget.

Naar det ærede Medlem siger, at Flertallet i denne Sal ikke vil lovgive paa dette Omraade, forholder dette sig ikke rigtigt. Det ærede Medlem maa tage i Betragtning en Lov, som blev gennemført sidste Aar om 8-Lukningen, thi hvad var 8-Lukningen andet end en Begrænsning af Arbejdstiden for alle dem, der ere beskæftigede ved Handelen? Det ærede Medlem udtalte ligeledes, at han var ikke sikker paa, at den Tid, der blev indvunden ved denne Forkortning af Arbejdstiden, af Arbejderne blev benyttet paa rette Maade. Han sagde, at Arbejderne muligvis vilde bruge Tiden til Kortspil og Drikkeri. Det er nu nær ved at blive en Saga blot, dette med Drikkeriet. Hvis det ærede Medlem vilde besøge Statsbiblioteket i Aarhus, Bibliotekerne her i Byen og andre Steder, vilde han erfare, at de, der besøge disse Biblioteker, ere Arbejdere, der i deres Fritid søge Kundskab. Han vil ligeledes se, at det er Arbejdere, der søge de Foredragsforeninger, som blive støttede af Rigsdagen, og

det er Arbejderne, der besøge Kursus i forskellige Retninger, hvor de søge at erhverve sig Kundskaber, de ikke have faaet i deres Skoletid. Der er endvidere Arbejde i Kolonihaver og meget andet Arbejde, som de beskæftige sig med i deres Fritid.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birk) udtalte, at dette Forslag ikke egnede sig til at ophøjes til Lov, end ikke, om det underkastedes meget gennemgribende Forandringer. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvorfor han og hans Parti ikke stille et andet Forslag, et Forslag, som man mener kunde gennemføres, og som er mere naturligt end det Forslag, vi have stillet. Og naar det ærede Medlem i Aar ligesom tidligere har udtalt, at han vilde være med til at støtte et Forslag om Indskrænkning af Arbejdstiden til 8 Timer ved industriel Drift i sundhedsfarlige Erhverv, hvorfor stiller det ærede Medlem da ikke Forslag i saa Henseende? Vort Forslag gaar ud paa at indføre 8-Timers Arbejdsdagen for alle Arbejdere, og det ærede Medlem kunde jo stille Ændringsforslag dertil, saa kunde vi tale om det.

Den højtærede Minister sagde, at Arbejdstiden her i Landet er gaaet ned med 1½ Time i Døgnet. Det omtalte jeg ogsaa i mit Foredrag, og det er rigtigt. Men naar den højtærede Minister udtalte, at det var sket ad Frivillighedens Vej, maa jeg svare, at det kan maaske nok siges, men det er dog ikke den mest behagelige Frivillighedens Vej, ad hvilken dette er gennemført. For at faa Arbejdstiden nedsat med disse 1½ Time er der udkæmpet mange og lange Kampe, som ikke alene Arbejderne have været direkte inde i, men i hvilke ogsaa andre have været baade direkte og indirekte implicerede, og det har kostet hundrede Tusinder af Kroner at naa til dette Resultat. Den Frivillighedens Vej har derfor ikke været saa heldig, og hvis Lovgivningsmagten kunde hjælpe til, at man naaede Maalet ad Frivillighedens Vej, tror jeg, det vilde være at foretrække for alle Parter.

Martin Olsen: Det synes, som om man fra forskellige Sider opfatter dette Forslag som en Genstand, man lægger frem i en Pavse, et Stof, der er egnet til at udfylde en ledig Time, naar Medlemmerne ikke gide beskæftige sig med andet. Man har kunnet se ærede Medlemmer staa i livligt passiarende Grupper rundt omkring, naar Forslaget var til Behandling,